

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Lucie Doubravová		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2017/2018
Název práce	FOTOGRAFIE JAKO ILUSTRACE BELETRICKÉ LITERATUR\Y		
Oponent práce	Prof. Pavel Dias		

Když jsem poprvé prolistoval tuto práci, rozhodl jsem se k ní napsat své hodnocení. To jsem ještě netušil jaké kouzlo, nadšený zájem, kus lásky a i um obsahuje. Práce je koncepčně velmi jednoduchá a to, co je v ní uloženo, je řízeno srdcem.

Nejsou v ní žádné rafinované spekulativní manipulace. Po krátkém vysvětlení svého vztahu, osobní vazby k literatuře, zvláště té ilustrované fotografiemi, vždy krátce, uvádí jednotlivé příklady konkrétní ilustrovaných knižních děl naší literatury.

Většinu uvedených autorů osobně znám, nebo jsem znal. Autorka mne velmi příjemně překvapuje, jak dokáže skloubit autory ve svém výběru a je důkazem mezigeneračního účinku.

Jen bych si dovilil několik konkrétních poznámek. Dovolím si připomenout k ukázce díla Jana Paříka a básníka MUDr. Miroslava Holuba. Ještě jednu významnou publikaci, fotografa, kterého vyloučili ze studia na FAMU pro nedostatek talentu. Jde o publikaci s názvem Lazar a píseň pana XXX.

Ve druhé polovině padesátých let bylo z FAMU vyloučeno pro stejný důvod jako u Paříka, několik dalších studentů. Za prvé. Jan Pařík, Ota Richter, Miroslav Hucek a i já. Kamarád Juraj Šajmovič, který to nějak ubojoval a nakonec po natočení dokumentárního a na festivalech odměňovaného filmu s režisérem Zdeňkem Sirovým, jediné filmové dílo, které se zabývalo mistrem Tichým, byl omilostněn jeho talent a Juraj na škole zůstal. (Ve své monografii tento souboj se zatemnělostí ustál a zajímavý osobní příběh popsal.) Ota Richter byl úspěšným novinářem a po své emigraci na „západ“ se stal členem nejprestižnější a největší fotografické agentury Asociated Press. Dalším vyloučeným byl Miroslav Hucek. Byl jedním z nejvýznamnějších fotografů a redaktorů historie obrazového časopisu Mladý svět.

Abych pokračoval v jiném tónu, dalším mým přítelem, jehož práci mám rád, je Aleš Kuneš. Stejně tak mi lahodí ukázky fotografií Pražského chodce, vhodně ilustrované vybranými fotografiemi Josefa Sudka. Toto město ve společné péči obyvatel od Bohumila Hrabala a Mirka Peterky, od něhož mám svou první Leicu cca v 1966. roce. Jde o nejtýpější ukázku „fotografie poezie všedního dne“, jak byla fotografie mladší generace fotografů 60. let většinou mylně nazývána.

Jako svěží kapka vody, je vzpomínka na mé dětství, uvedením obrazové publikace RAF Václava Jíru, která ovšem v tu dobu nepředznamenávala moje vědomé, osobní a pozdější

zaměření se na fotografii. Jde o velmi zdařilou publikaci a mě učaroval, mimo obrazovou vynikající část, v ní uvedený osobní příběh autora V. Jirů.

Autorka neopomenula klasiku české fotografie „Emile přichází ke mně ve snu“ od Jindřicha Štýrského. Paspova abeceda a Kozlíkovy „Hovory“ nás zavádí do ukázek nedávné současnosti.

Neopomínám vyzvednout také práci generačního kolegy pana Jiřího Všetěčky. Je ovšem pravdou, že jeho dílo mi připadá robustní a na mne, moc hlučné. Před jeho pracovitostí se skláním.

Tuto konkrétní bakalářskou práci považuji za jednu z nejlepších, které znám. Je čtivá, poučná, věcná a citlivá k dílům uvedených autorů. Proto ji neváhám navrhnout jako příkladnou k možné pochvalě a odměně ARF.

Mé doporučení k hodnocení je A s pochvalou.

Návrh klasifikace A – výborně s pochvalou.

V Praze 16. 5. 2018

.....
prof. Mgr. Pavel Dias

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně					
-------------	--	--	--	--	--

* nehodící se škrtněte